

Ali Selavri, Spring Valley, 17. 08. 1957.

„Danas bih htio da uzmete učešća u jednoj fazi unutrašnjeg života, koja mi postaje sve važnija i značajnija, jer se tu izgrađuje svesniji kontakt sa drugim ljudima i dobro može da vodi čišćenju karmički uslovljenih nesavršenosti (kako unutrašnjih tako i spoljašnjih).

Pre jutarnje meditacije puštam sve ljude, sa kojima se osećam povezan, da se pojave pred mnom što je moguće življe u slici, gestu, fizionomiji tonu. Ovo zahteva nešto vežbe i koncentracije da bi se pravilno (živo – ne samo kao apstraktna misao imena) moglo raditi.

Ti ljudi se zajedno „okupljaju“. Čovek se oseća kao uronjen u njih. Fizički pomaže kao tačka povezivanja, da se predstavi sebi poslednji susret sa suštinskim (bitnim) doživljajem drugog ili najdublji utisak koji se imao o drugom; ili takođe onaj momenat, kada se oseća karmička obaveza, na primer nekoga smo povredili ili ostavili na cedilu, pa „zaboravili“. Fizički takođe pomaže kao priprema da se pre svega napišu imena svih onih na koje hoćemo da mislimo (hoćemo da osećamo ili uspostavimo kontakt – možda je tako bolje da se kaže). U produžetku ovog pokušaja pokazuje se posle nekog vremena da drugi ljudi, koje smo zaboravili, dolaze u kontakt sa nama. Oni se stvarno pojavljuju, u prvo vreme nejasno, a kasnije jasno primetno.

Onda se pokazuje da takođe one koji su neprijatni, čak neprijateljski ili našem duhovnom pravcu protivni, moramo da prihvativmo kao ljude koji su jednostavno tu, bez želje da ih korigujemo ili učinimo boljim, znači da ih prihvativmo kao fenomene, i da ne dozvolimo da naš vlastiti subjektivni odnos stane tu između. Moglo bi se takođe kazati, svi se smeju primiti jedino s ljubavlju; to što je neko neprijatan i protivan sigurno ima svoje uzroke i oni se moraju tražiti pre svega u svom vlastitom stavu i ponašanju. Ovaj krug se stalno povećava i čovek postaje svestan kako se vlastiti andeo združuje sa andelima drugih. Ovo je već nekakav rezultat. Sledeći korak je da andeo takođe uspostavlja vezu sa mrtvima. A jedan dalji korak je svesno karma saznanje i volja za susretima u sledećem životu. Zatim se doživljava svoja sopstvena nedovoljnost, greške i slabosti, doživljava se da je u osnovi uzevši bez pomoći duhovnih bića gotovo nemoguće ispuniti svoj zadatak. Doživljava se da su svi ti ljudi, koji su nekome bili ma koliko prijateljski, puni poverenja ili takođe protivni, nepoverljivi, u suštini ipak bili od pomoći; onda čovek kroz ovo doživljavanje jasno saznaće da se na račun drugih obogatio i razvio.

Sada je došao momenat kada se obraćamo andelu ili andelima – kao realnosti – i pozivamo Hristovo vođstvo „ne ja, nego Hrist u meni“ i „Oče Tvoja volja neka bude, ne moja nesavršena volja koja još uvek tapka u mraku“. Time se postaje spreman za primanje svetlosti božanske objave: Ti si svetlost u svetskoj tami. – Važno je da se ovaj postupak svakoga dana redovno sprovodi i da postaje sve jasniji. Sada se sa drugima, poznatima i nepoznatima doživi nešto, što ja mogu da označim samo kao čudo. Ali, i suprotne snage su budne, naročito u nama samima, i one se moraju savladati; pre svega iluzija ličnog sopstva (Ja). Sredstva koja tu pomažu su unutrašnja skromnost, slušanje, volja za služenjem. Bude se dakle i protivne snage, na primer to da se nakostrešimo od drugog sa kojim nas povezuje još nerazrešena karma. (Sumnja, taština, gordost, naročito okultna gordost, i – često veoma skriveno – ljubomora, što se ispoljava u tome da drugog, često nesvesno, nećemo da vrednujemo.) Pa ipak drugog moramo priznavati i voleti i dozvoliti štaviše slobodu kako za sebe tako i za njega. I ako drugi

nestane sa fizičkog horizonta, ostaje on ipak prisutan: njegov anđeo gleda na nekoga očima koje pitaju.“

Iz knjige Ale Selavri „Erenfrid Fajfer – pionir spiritualnog istraživanja i prakse“, Dornah, 1987.